

Raadighed over dem. Jeg skal iøvrigt ikke opholde mig nærmere ved de Udtalelser, som ere faldne, thi jeg antager ogsaa, at Lovforslaget vil blive nærmere drøftet, forhaabentlig ogsaa i Forbindelse med den ærede Indenrigsminister. Muligt at man saa kan faae noget mere Tiltalende ud deraf.

Oct. Hansen: Jeg er fuldstændig enig med den ærede sidste Taleer i, at det ikke gaar an at lade det Spørgsmaal staa hen uafgjort, om disse Kontrakter ere gyldige og have alle en Kontrakt's Virkninger, navnlig mellem Parterne selv, eller om de blot have Virkning overfor en Trediemand, nemlig en anden Skibsfører, hvilket jo netop er den Betydning, man søger at give dem. Det maa nemlig være klart, at naar Kontrakten ingen bindende Virkning har for de Parter, imellem hvilke den er indgaaet, er det, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde, en Udfurditet at ville tillægge den Virkning overfor Trediemand. Er Lærlingen ikke selv bunden, og er han ikke forpligtet til at opfylde de Bestemmelser, som findes i Kontrakten om at erlægge Erstatning, hvis han bryder den, er det en Urimelighed at ville paalægge Trediemand — her en anden Skibsfører — Forpligtelse til endog at betale Bøde, forsaavidt han ikke respekterer det Kontraktforhold, som ingen Betydning har haft for de Parter, imellem hvilke det var indgaaet. Mig forekommer det klart, at forsaavidt en saadan Lærlingskontrakt er indgaaet med en myndig Person — det vil altsaa sige, at vedkommende Lærling er over 18 Aar — maa den ogsaa have alle en Kontrakt's Virkninger for den vedkommende Lærling, blandt andet ogsaa Erstatningsansvar ligeoverfor Medkontrahenten. Det vil imidlertid neppe have megen praktisk Betydning at hvæle ved de Tilfælde, hvori Lærlingen er myndig; thi han vil i næsten alle Tilfælde være under 18 Aar i det Dødblik, der afflutes en saadan Lærlingskontrakt for længere Tid, og det Spørgsmaal, der først og fremmest kommer til at foreligge, er altsaa der, hvilken Ret Forældre og Bærger have overfor saadanne unge Mennesker paa under 18 Aar. Jeg kan her være enig med den ærede Indenrigsminister i, at Analogien fra Tilfælde tillands, hvor Lærlingen ikke raader over sin egen Myndighed med Hensyn til Lærelseskontrakten maatte ligge noget nærmere end Analogien hentet fra Evindeloven, som jeg før citerede, og jeg vil i Forbindelse hermed tilføje, at naar Forældre eller Bærger have affluttet en Kontrakt om at faae et ungt Menneske tilføje paa en vis Reise, maa han ogsaa være forpligtet til at blive ved Skibet paa denne Reise, selv om han har fyldt sit 18de Aar, inden den er sluttet. Hvad jeg dog navnlig vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, er den store Usikkerhed, der vil komme ind i Forholdet, naar

det ikke er klart, hvilken Besjættelse Forældre og Bærger have til at binde disse unge Mennesker, som der her er Tale om. Dette maa man slaa fast, og man maa gjøre Kontrakterne bindende for dem, hvem de direkte vedkomme; først naar man gjør det, kan man tillægge dem den Virkning overfor Trediemand, som det er Lovens nærmeste Opgave her at bestemme.

Judenrigsministeren (Skeel): Det er Hensynet til de unge Mennesker og Omsorg for, at de ikke i en tidlig Alder skulle ledes ind paa en Vej, der for Mange har en stor Aftænkning, men som, efter at de have prøvet den, har medført saadanne Besværigheder for dem, at de ønske at forlade den, der har bevirket den Bestemmelse, som findes i Lovforslagets § 1, og som medfører, at et ungt Menneske, efter at have prøvet Spøen efter indgaaet Kontrakt, atter kan forlade den, uden at det paadrager ham Ansvar, naar han ikke mere vil gaa tilføje. Derfor der paa andre Maader kan sluttet Kontrakt mellem Bærger, Forældre og Skibsejere, som kan paadrage Forpligtelser for Forældrene og den paagjældende Lærling, er det Noget, der ikke har sin Grund i denne Lov. Det er ligefrem et Humanitetshensyn, der har medført, at man ikke har villet, at dette Slags Kontrakter skulde være bindende i det Tilfælde, at Paagjældende ikke finder sig oplagt til Spøen; men tro ærede Medlemmer, at der er Anledning til i den Henseende at fastsætte strengere Bestemmelser, vil det ganske vist være i Formaalets Interesse. Det vil være en yderligere Sikring for Regeringen, og det vil i en fortrinlig Grad gjøre Loven stiftet til at opnaa sin Hensigt. Fra Regeringens Side vil der, naar der, som jeg ventte, i den Henseende fremkommer Forslag, formodentlig ikke være Noget i Veien for at gaa ind paa dem; men Grunden til Bestemmelsen er, som jeg har betegnet, et rent Humanitetshensyn imod de unge Mennesker.

Da Ingen yderligere ønskede at ytre sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Berg: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, som er nedsat angaaende Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til Loven om Sønering.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag eller at stille noget andet Forslag, gif man til Afstemning, hvorved ovennævnte Forslag vedtoges enstemmig med 57 Stemmer.